

PROBLEMY ZATRZYMANIA OSOBY W POSTĘPOWANIU KARNYM

Autor zwraca uwagę na cechy procedury zatrzymania osoby w postępowaniu karnym. Wskazane zostały problemy reglamentacji zatrzymania osoby w procedurze karnej i konieczność wniesienia zmian do Kodeksu postępowania karnego Ukrainy.

Słowa kluczowe: zatrzymanie, kompetentna osoba służbowa, legalne zatrzymanie, pozwolenie na zatrzymanie, śledczy.

PROBLEMS OF CRIMINAL JUDICIAL DETENTION OF PERSON

The characteristic features of criminal procedure a person's detention. Identified problems of criminal procedural regulation of detention and the necessity of amendments to the criminal procedure code of Ukraine.

Keywords: detention, the authorized officer, in the lawful arrest, the resolution on the detention order about, investigator.

ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ

Охарактеризовано особливості кримінального процесуального затримання особи. Визначено проблеми кримінальної процесуальної регламентації затримання та обґрунтовано необхідність внесення змін до КПК України.

Ключові слова: затримання, уповноважена службова особа, законне затримання, дозвіл на затримання з метою приводу, слідчий.

Новації КПК України в першу чергу стосуються інституту заходів забезпечення кримінального провадження. Їх застосування регламентовано на рівні найкращих демократичних традицій дотримання прав людини і громадянина. Водночас, незважаючи на гуманізацію суспільних відносин у сфері кримінального судочинства, а також посилення правових гарантій захисту особи, у кримінальному процесуальному законодавстві 2012 року знайшов відображення один із найбільш суворих заходів забезпечення кримінального провадження – затримання особи за підозрою у вчиненні злочину. У середньому кожен четвертий підозрюваний у вчиненні тяжких та особливо тяжких злочинів затримуються в порядку, передбаченому ст. 208 КПК України. У таких умовах здійснення посадовою особою правоохоронних органів неправомірного затримання неминуче заподіює істотну шкоду інтересам правосуддя, перешкоджає прийняттю законного й об'єктивного рішення по кримінальному провадженню. Більше того, подібне протиправне діяння дискредитує конституційну ідею побудови правової держави [1, С. 6].

W. Farynyk
Zasłużony prawnik
Ukrainy
doktor nauk prawnych
członek rady ekspertów
Narodowej Akademii
Adwokatów Ukrainy
(m. Kijów, Ukraina)

Питання кримінального процесуального затримання у вітчизняному кримінальному судочинстві ставали предметом активних дискусій й відповідно – знайшли значне відображення в працях вітчизняних та зарубіжних вчених, в яких значну увагу приділено суті затримання підозрюваного, його порядку і умовам застосування [2, 3, 4, 5], місцю в системі заходів кримінального процесуального примусу [6, 7, 8], значенню в доказуванні [9, 10], зміцненню гарантій законності затримання [11]. Водночас, деякі питання з урахуванням реформи кримінального судочинства 2012 року, потребують опрацювання, що і є метою статті.

Відповідно до нового КПК України затримання є тимчасовим запобіжним заходом, який застосовується з підстав та в порядку, передбаченому КПК України (ч. 2 ст. 176 КПК України) та входить до системи заходів забезпечення кримінального провадження (ч. 2 ст. 131 КПК України).

Рішення КСУ від 26 червня 2003 р. № 12-рп/2003 визначає затримання як тимчасовий запобіжний кримінально-процесуальний захід, застосування якого обмежує право на свободу та особисту недоторканність індивіда (абз. 5 п. 6 мотивувальної частини). Про те, що в результаті затримання обмежується право індивіда на свободу, йдеться також у міжнародних актах. Звід принципів захисту всіх осіб, які піддаються затриманню або ув'язненню у будь-якій формі, затверджений Резолюцією 43/173 Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1988 р., констатує, «слово «затримана особа» означає будь-яку особу, позбавлену особистої свободи не в результаті засудження за вчинення правопорушення». Правила ООН, що стосуються захисту неповнолітніх, позбавлених волі, прийняті Резолюцією 45/113 Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1990 р. відзначають, що «позбавлення свободи означає будь-яку форму затримання чи тюремного ув'язнення будь-якої особи чи її поміщення в державну чи приватну виправну установу» [12, С.29-30].

Системний аналіз норм КПК України засвідчує встановлення у кримінальному процесуальному законі наступних різновидів затримання особи:

- 1) затримання на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання з метою приводу (ст.ст. 187-191 КПК України).
- 2) законне затримання (ст. 207 КПК України);
- 3) затримання уповноваженою службовою особою (ст. 208 КПК України);
- 4) затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України (ст. 582 КПК України);

Усі названі різновиди затримання розрізняються за суб'єктами їх здійснення, підставами та процесуальним порядком.

Окрім цього відповідно до норм Закону України «Про боротьбу з тероризмом» здійснюється превентивне затримання у районі проведення антитерористичної операції осіб, причетних до терористичної діяльності, на строк понад 72 години.

Кримінальне процесуальне законодавство не містить чіткого визначення цілей затримання. Водночас, затримання лише для з'ясування причетності особи до вчинення злочину й вирішення питання про застосування до неї запобіжного заходу, при відсутності бажання в підозрюваного зникнути, продовжити злочинну діяльність або сховати (знищити) докази, не зовсім виправдане – адже ці питання можливо вирішити й не затримуючи особу, анкетні відомості й місцезнаходження якого відомі органу розслідування. Свобода ж особи повинна обмежуватися виключно тоді, коли без цього неможливо забезпечити виконання поставлених цілей.

Саме тому як і будь-який інший запобіжний захід, затримання особи спрямоване на забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього

процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам: переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду; знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; незаконно впливати на потерпілого, свідка, іншого підозрюваного, обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні; перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; вчинити інше кримінальне правопорушення чи продовжити кримінальне правопорушення, у якому підозрюється, обвинувачується.

Норми Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод також спрямовані на забезпечення свободи особи та її особистої недоторканності. У пункті 1 ст. 5 цієї Конвенції зазначено вичерпний перелік підстав, за наявності яких є можливість особу позбавити волі. Що стосується процедури затримання, то зазначений документ передбачає його ймовірність лише за наявності підстав та процедури, встановленої законом. Зокрема, п. с п. 1 ст. 5 до таких підстав відносить: доставлення особи до компетентного судового органу за наявності обґрунтованої підозри у вчиненні нею правопорушення; якщо обґрунтовано вважається необхідним запобігти вчиненню особою правопорушення; запобігання втечі особи після вчинення правопорушення.

Одним із найбільш розповсюджених видів затримання є затримання уповноваженою службовою особою (ст. 208 КПК України). На жаль, КПК України не розкриває поняття «уповноважена службова особа», що зумовлює відповідні проблеми застосування норм права. На нашу думку, такою особою є ті особи, яким відповідні повноваження надані КПК України та іншими законами України («Про міліцію», «Про Національну гвардію України», «Про Службу безпеки України» тощо). Таким чином, уповноваженою службовою особою є працівники органів внутрішніх справ, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України та інших правоохоронних органів, яким в межах компетенції надано право здійснювати затримання особи.

КПК України допускає можливість затримання тільки на початковому етапі досудового розслідування і тільки за наявності підстав, встановлених у ч.ч. 1, 2 ст. 208 КПК України. Питання правомірності здійснення затримання особи до початку досудового розслідування (до внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до ЄРДР) не вирішено. Вважається, що у разі проведення фактичного затримання особи відомості про вчинення кримінального правопорушення негайно після його завершення повинні бути внесені до ЄРДР й лише тоді повинен складатися протокол про затримання.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 208 КПК України уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати:

1) особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:

- якщо цю особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення (тобто коли особа безпосередньо вчиняла злочин або якщо дана особа з прямим умислом здійснила діяння, спрямоване на вчинення злочину, однак не довела його до кінця з причин, що не залежали від її волі);

- якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа щойно вчинила злочин;

Водночас, потребує невідкладного вирішення питання про затримання особи через деякий час після вчинення злочину без судового дозволу. Редакція ст. 208 КПК України

надає право працівникам правоохоронних органів затримати особу виключно у випадках, якщо її застали при вчиненні злочину, або безпосередньо після нього за наявності очевидних ознак, які вказують саме на цю особу як на злочинця.

В інших випадках, навіть при наявності доказів причетності особи до вчинення злочину та встановлення її місцезнаходження, працівники міліції не мають правових підстав для її затримання. Наприклад, при впізнанні потерпілим через деякий час після вчинення злочину винної особи у громадському місці, або наявності інформації про місцезнаходження злочинців. Єдиним законним шляхом є отримання дозволу слідчого судді на затримання з метою приводу такої особи. Але в цьому випадку особа попередньо повинна бути повідомлена про підозру, тобто набути статусу підозрюваного.

2) особу, підозрювану у вчиненні злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, виключно у випадках:

- якщо підозрюваний не виконав обов'язки, покладені на нього при обранні запобіжного заходу;

- якщо підозрюваний не виконав у встановленому порядку вимог щодо внесення коштів як застави та надання документа, що це підтверджує.

Слід звернути увагу, що ЄСПЛ, посилаючись на своє рішення у справі «Курт проти Туреччини» від 25 травня 1998 р., наголошує, що незадокументоване затримання особи свідчить про абсолютне ігнорування принципово важливих гарантій ст. 5 КЗПЛ і виявляє грубе порушення цієї статті. Незадокументування таких відомостей, як дата, час і місце затримання особи, її ім'я, підстави для затримання та ім'я особи, яка здійснює затримання, має вважатися таким, що суперечить вимозі законності і самій меті ст. 5 КЗПЛ (рішення ЄСПЛ «Нечипорук та Йонкало проти України») [12, С.32]. Саме тому про кожний випадок затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину, уповноважена службова особа, що здійснила затримання, зобов'язана скласти протокол із зазначенням місця, дати, точного часу проведення затримання, повного переліку процесуальних прав та обов'язків затриманого, підстав його затримання, осіб, які присутні під час проведення даної процесуальної дії (прізвища, імена, по батькові, дати народження, місця проживання), інформації про те, що особи, які беруть участь у процесуальній дії, заздалегідь повідомлені про застосування технічних засобів фіксації, характеристики технічних засобів фіксації та носіїв інформації, які застосовуються при проведенні процесуальної дії, умов та порядку їх використання, виявлені та вилучені під час особистого обшуку особи речі і документи, способу ознайомлення учасників зі змістом протоколу, зауваження і доповнення до письмового протоколу з боку учасників вищевказаної процесуальної дії.

Час затримання у протоколі у відповідності до ст. 209 КПК України вказується з того моменту, коли особа силою або через підкорення наказу змушена залишатися поряд із уповноваженою службовою особою чи в приміщенні, визначеному уповноваженою службовою особою (момент затримання). При цьому, момент затримання особи визначається у двох аспектах:

1) коли особа фактично затримана працівником органів внутрішніх справ, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, інших правоохоронних органів на місці вчинення кримінального правопорушення або безпосередньо після його вчинення і вимушена залишатися поряд із працівником правоохоронного органу, який із застосуванням заходів фізичного впливу, спеціальних засобів або без такого, утримує її на

місці події. Наприклад, працівник міліції у громадському місці затримав грабіжника, який щойно вчинив злочин, при цьому утримує його до прибуття слідчо-оперативної групи. У даному випадку особа вважається затриманою з моменту її фізичного утримання працівником міліції з метою унеможливлення її подальшого пересування та продовження протиправної діяльності;

2) коли особу затримано громадянином України, іноземцем або особою без громадянства, тобто не уповноваженою на затримання, безпосередньо на місці вчинення кримінального правопорушення або після його вчинення, то моментом затримання такої особи є доставлення її до найближчого правоохоронного органу, службові особи якого, уповноважені процесуально оформити таке затримання.

Відповідно до ст. 211 КПК України особа, затримана уповноваженою службовою особою без ухвали слідчого судді, суду не може утримуватися органом досудового розслідування понад сімдесят дві години з моменту, коли вона силою або через підкорення наказу змушена була залишатися поряд із уповноваженою службовою особою чи в приміщенні, визначеному уповноваженою службовою особою (з моменту затримання).

Протягом шістдесяти годин з моменту затримання особи її або звільняють (при зникненні підстав для затримання, закінченні встановленого законом строку затримання або вручення повідомлення про підозру) або доставляють до слідчого судді, суду для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу. У всіх випадках, якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню (ч. 3 ст. 278 КПК України). Так, у 2013 році у зв'язку із закінченням встановленого законом строку затримання звільнено 37 осіб, у зв'язку із закінченням строку для вручення повідомлення про підозру – 34.

При зникненні підстав для затримання або спливу строку затримання або вручення повідомлення про підозру службова особа, відповідальна за перебування затриманих, зобов'язана негайно звільнити таку особу (п. 3 ч. 3 ст. 212 КПК України). У такому випадку звільнена особа втрачає процесуальний статус підозрюваного.

Водночас у КПК України не визначено у якому акті фіксується рішення про звільнення затриманої особи та чи має право службова особа, відповідальна за перебування затриманих, приймати такі рішення (чи лише фізично звільняти затриманого). На сьогодні це питання вирішується по різному (вноситься постанова про звільнення як від імені слідчого та прокурора, так і начальника ізолятора тимчасового тримання).

Будь-який громадянин України, іноземець та особа без громадянства має право затримати будь-яку особу (за винятком судді та народного депутата України, затримання яких здійснюється за згодою Верховної Ради України), яку він застав при вчиненні або замаху на вчинення кримінального правопорушення, а також безпосередньо після вчинення особою кримінального правопорушення або при безперервному переслідуванні особи, яка підозрюється в його вчиненні. Цей вид затримання називається законним затриманням.

Зазначене затримання слід відрізнити від процесуального затримання, що здійснюється уповноваженими особами відповідно до ст. 208 КПК України. При цьому затримання неуповноваженою службовою особою може здійснюватися як за вчинення кримінального проступку, так і злочину, на відміну від затримання уповноваженою службовою особою, яке здійснюється винятково за вчинення злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі або за злочин, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, виключно у випадку, якщо підозрюваний не виконав обов'язки, покладені на нього при

обранні запобіжного заходу, або не виконав у встановленому порядку вимог щодо внесення коштів як застави та надання документа, що це підтверджує.

Хоча це не визначено, але з урахуванням положень ст.ст. 207, 209 КПК України при затриманні особи неуповноваженою службовою особою час затримання розпочинається з моменту доставлення до уповноваженої службової особи. Окрім цього, у разі кримінального провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні, КПК України (ст. 522 КПК України) вирізняється два специфічних суб'єкта, уповноважених здійснювати законне затримання: 1) керівник дипломатичного представництва чи консульської установи України (наділяється правом затримати особу на необхідний строк, але не більше ніж на сорок вісім годин, і зобов'язаний надати затриманій особі доступ до отримання правової допомоги); 2) капітан судна України (наділяється правом затримати особу на строк, необхідний для її доставлення на територію України). Вказані службові особи зобов'язані забезпечити доставлення затриманої особи до підрозділу органу державної влади на території України, уповноваженого на тримання затриманих осіб, і повідомити про факт законного затримання слідчому органу досудового розслідування за місцем проведення досудового розслідування в Україні.

Розповсюдженим є й затримання уповноваженою службовою особою на підставі ухвали про дозвіл на затримання. До того ж у відповідності до п. 8.2 Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами внутрішніх справ у попередженні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень (затвердженої наказом МВС України №700-2012) у кримінальних провадженнях про тяжкі та особливо тяжкі злочини, в яких підозрюваного оголошено в розшук, слідчим в обов'язковому порядку вносяться за погодженням з прокурором клопотання до слідчого судді про дозвіл на затримання підозрюваного з метою приводу. Як наслідок, лише у 2013 році на підставі ухвали про дозвіл на затримання затримано 3 тис. 862 особи, які переховувалися від слідчих органів внутрішніх справ.

КПК України встановлено конкретний строк виконання ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання з метою приводу. Так, протягом 36 годин з моменту затримання уповноважена службова особа (особа, якій законом надане право здійснювати затримання) зобов'язана доставити затриманого до слідчого судді, суду, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу.

На відміну від 60-годинного терміну, встановленого ч. 2 ст. 211 КПК України для доставлення затриманої особи до суду для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу, визначений законодавцем строк у 36 годин при затриманні на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання з метою приводу обумовлюється необхідністю найшвидшого доставлення до слідчого судді, суду, адже у даному випадку не потрібно суттєвих затрат робочого часу для внесення та розгляду клопотання про застосування до затриманої особи запобіжного заходу, яке вже вносилося раніше.

Водночас слід визнати хибною практику обрання запобіжного заходу особі, затриманій на підставі ухвали про дозвіл на затримання, у режимі відеоконференції (без доставлення до слідчого судді), оскільки норми КПК України подібної процедури не передбачають. Проте, нажалі такі випадки є непоодинокими.

Службова особа, яка на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання, здійснила затримання особи, зобов'язана негайно (у будь-якому разі не пізніше

моменту доставлення до органу досудового розслідування) вручити такій особі копію ухвали про дозвіл на затримання.

Разом з цим, КПК України не визначає порядку фіксації фактичного затримання особи на підставі ухвали слідчого судді про дозвіл на затримання з метою приводу. Адже ст. 208 КПК України поширюється лише на випадки затримання без ухвали слідчого судді, суду. В такому випадку необґрунтованою є практика щодо затримання осіб на підставі ухвали слідчого судді про дозвіл на затримання з метою приводу та складання протоколу затримання у порядку ст. 208 КПК України, адже ст. 191 КПК України такого порядку не передбачає. Відтак, до ст. 191 КПК України необхідно внести зміни щодо регламентації процесуального порядку оформлення затримання на підставі ухвали слідчого судді.

Уповноважена службова особа (особа, якій законом надане право здійснювати затримання), яка затримала особу на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання або у якої під вартою тримається особа, щодо якої діє ухвала про дозвіл на затримання, негайно повідомляє про це слідчого, прокурора, зазначеного в ухвалі. Оперативність інформування у такому випадку досягається завдяки надісланню повідомлення електронною поштою, факсимільним зв'язком, телеграмою тощо.

При затриманні особи уповноважена службова особа в обов'язковому порядку повинна перевірити, чи не відкликана ухвала про дозвіл на затримання прокурором (для цього в ухвалі у відповідності до ч. 2 ст. 190 КПК України обов'язково вказуються прізвище, ім'я, по батькові, адреса і телефон прокурора або слідчого, за клопотанням якого постановлена ухвала). У випадку підтвердження таких даних та відсутності інших законних підстав для подальшого затримання, затриманий має бути негайно звільнений уповноваженою службовою особою, під вартою якої він тримається. При цьому, обов'язково слід враховувати, що ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу втрачає законну силу з моменту закінчення строку дії ухвали, зазначеного в ній або закінчення шести місяців із дати постановлення ухвали, у якій не зазначено строку її дії (ст. 190 КПК України).

Щодо другого випадку це означає, що особу, яку оголошено в розшук не можна буде затримати в разі встановлення її місця перебування у строк понад 6 місяців. Тобто працівники міліції вимушені будуть запрошувати на допит розшукувану особу. Відразу після чого, така особу знову «почне переховуватися». У зв'язку з цим, доцільним є виключення з КПК України норми щодо встановлення строку дії ухвали про дозвіл на затримання з метою приводу, в якій не визначено конкретного строку (п. 2 ч. 3 ст. 190 КПК)

Слід звернути увагу й на специфічні умови розгляду клопотання про дозвіл на затримання про дозвіл на затримання з метою приводу. Так, у відповідності до ст. 189 КПК України таке клопотання розглядається слідчим суддею, судом негайно після його одержання, а також винятково в закритому судовому засіданні за участю прокурора. При цьому, ухвала про дозвіл на затримання, на відмінну від ухвали про відмову в наданні дозволу на затримання з метою приводу, оскарженню не підлягає (ст. 190 КПК України).

Незважаючи на те, що розгляд такого клопотання не передбачений як умова для проведення закритого судового засідання (ч. 2 ст. 27 КПК України), дане право не належить до загальних підстав проведення закритого судового засідання, все одно порядок його здійснення визначається з урахуванням вимог ч. 4 ст. 27 КПК – на судовому розгляді в закритому судовому засіданні можуть бути присутні лише сторони та інші учасники кримінального провадження. Подібний механізм сприяє забезпеченню ефективності та таємниці досудового провадження.

Специфічним є затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України. У відповідності до ст. 582 КПК України затримання на території України особи, яка розшукується іноземною державою у зв'язку із вчиненням кримінального правопорушення, також здійснюється уповноваженою службовою особою.

КПК України визначає особливі строки та порядок інформування при затриманні особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України, зокрема:

1. негайно інформується прокурор, у межах територіальної юрисдикції якого здійснено затримання (місце затримання визначається з урахуванням ст. 191 КПК України). При цьому, повідомлення прокурору, до якого додається копія протоколу затримання, повинно містити докладну інформацію щодо підстав та мотивів затримання;

2. після отримання повідомлення та перевірки законності затримання прокурором негайно інформується прокуратура обласного рівня (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя);

3. протягом шістдесяти годин після затримання, прокуратурою обласного рівня інформується відповідний центральний орган державної влади України. Про кожен випадок затримання громадянина іноземної держави, який вчинив злочин за межами України, прокуратура обласного рівня також повідомляє Міністерство закордонних справ України.

4. протягом трьох днів після отримання повідомлення відповідний центральний орган України інформує компетентний орган іноземної держави.

Специфікою такого виду затримання є те, що затримана особа негайно звільняється у разі, якщо: 1) протягом шістдесяти годин з моменту затримання вона не доставлена до слідчого судді для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу тимчасового або екстрадиційного арешту; 2) встановлено обставини, за наявності яких видача (екстрадиція) не здійснюється.

КПК України також передбачає певні специфічні правила затримання особи, оголошеної у міжнародний розшук. Так, після затримання особи, оголошеної у міжнародний розшук, не пізніше як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого повинен розглянути питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід (ч. 6 ст. 193 КПК України).

Разом з цим слід відмітити, що КПК України передбачено й особливості затримання окремої категорії осіб. Так, затримання судді або обрання стосовно нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту до ухвалення обвинувального вироку судом не може бути здійснено без згоди Верховної Ради України (ч. 1 ст. 482 КПК). Затримання народного депутата України або обрання стосовно нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту також не може бути здійснено без згоди Верховної Ради України (ч. 2 ст. 482 КПК).

Затримання та тримання під вартою можуть застосовуватися до неповнолітнього лише у разі, якщо він підозрюється або обвинувачується у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину, за умови, що застосування іншого запобіжного заходу не забезпечить запобігання ризикам, зазначеним у ст. 177 КПК (ч. 2 ст. 492 КПК).

При цьому, підозрюваний, обвинувачений або засуджений, які, перебуваючи за межами України, викликані повісткою після перетинання державного кордону України (при в'їзді в Україну) може бути затриманий лише за злочин, зазначений у повістці (ст. 566 КПК).

Окремо законодавцем звертається увага на особливості затримання співробітника кадрового складу розвідувального органу України під час виконання ним своїх службових обов'язків. Головною умовою в цьому випадку, якої необхідно дотриматися, – присутність офіційних представників даного розвідувального органу. Лише за умови їх присутності уповноважена службова особа має право провести обшук та огляд речей затриманого співробітника кадрового складу розвідувального органу України під час виконання ним своїх службових обов'язків. Для забезпечення присутності цих представників у разі затримання співробітника кадрового складу розвідувального органу України при виконанні ним службових обов'язків уповноважена службова особа, що здійснює затримання, зобов'язана негайно повідомити про це відповідний розвідувальний орган.

Окрім цього для відвернення терористичних загроз у районі проведення антитерористичної операції може здійснюватися превентивне затримання осіб, причетних до терористичної діяльності, на строк понад 72 години. При цьому граничний строк такого затримання не може перевищувати 30 діб.

Підставою для превентивного затримання є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою терористичної діяльності. Превентивне затримання здійснюється за вмотивованим рішенням начальника Головного управління (управління) Служби безпеки України або начальника Головного управління (управління) Міністерства внутрішніх справ України за згодою прокурора та без ухвали слідчого судді, суду. Копія рішення про превентивне затримання особи, причетної до терористичної діяльності, на строк понад 72 години невідкладно надається затриманій особі, а також негайно направляється до слідчого судді, суду відповідної юрисдикції разом із клопотанням про обрання належного запобіжного заходу стосовно відповідної особи.

Таким чином, при застосуванні положень КПК України слід враховувати, що кожен із інститутів, який у ньому закріплений, несе у собі певну мету та процесуальний порядок, що відрізняє його від інших інститутів. Зважаючи на це, підміна окремих процесуальних дій суперечить завданням кримінального провадження й не може бути виправданою. Водночас, незважаючи на позитивний досвід реалізації заходів забезпечення кримінального провадження, проблема застосування кримінального процесуального затримання залишається невирішеною й потребує якісної розробки законодавчих пропозицій, які б враховували як наукову складову, так і проблеми правозастосування.

Література:

1. Бабурин В.В., Сурихин П.Л. Незаконное задержание: уголовно-правовой и уголовно-процессуальный аспекты: Монография. – Красноярск: Сибирский юридический институт МВД России, 2004. – 196 с., С. 6
2. Франк Л.В. Задержание и арест подозреваемого в советском уголовном процессе (Уголовно-процессуальное и криминалистическое исследование). – Душанбе: Таджик. гос. ун-т, 1963. – 264 с.
3. Клюков Е.М. Мера процессуального принуждения. – Казань: Изд-во Казан. ун-та., 1974. – 112 с.
4. Гуткин И.М., Актуальные вопросы уголовно-процессуального задержания. – М.: Академия МВД СССР, 1980. – 90 с.
5. Гуляев А.П. Задержание лиц, подозреваемых в совершении преступления / Гуляев А.П., Данилюк С.А., Забарин С.Н. – М.: ВНИИ МВД СССР, 1988. – 44 с.
6. Лившиц Ю.Д. Меры пресечения в советском уголовном процессе. – М.: Юрид. лит., 1964. – 140 с.

7. Корнуков В.М. Меры процессуального принуждения в уголовном судопроизводстве. – Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 1978. – 140 с.
8. Зинатуллин З.З. Уголовно-процессуальное принуждение и его эффективность (Вопр. теории и практики). – Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1981. – 136 с.
9. Шейфер С. Доказательственное значение задержания подозреваемого // Соц. законность. – 1972. – № 3. – С. 55–56.
10. Дубинский А.Я. Некоторые вопросы правовой регламентации задержания подозреваемого в совершении преступления // Материалы теорет. конф. по итогам научн.-исслед. работы профессорско-преподавательского состава за 1972 год. – Киев: КВШ МВД СССР, 1973. – С. 87–92.
11. Чувилев А. Анализ статистических данных о законности задержания подозреваемых // Соц. законность. – 1973. – №10. – С. 65–67.
12. Науково-практичний коментар : у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін. ; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. – Х. : Право, 2012. – С.29-30

PROBLEMS OF CRIMINAL JUDICIAL DETENTION OF PERSON

V. FARINNIK

Innovations of the CPC of Ukraine primarily relate to Institute measures to ensure criminal proceedings. Their use is regulated at the level of the best democratic traditions of the rights of man and citizen. At the same time, despite the humanization of social relations in the sphere of criminal justice, and strengthening legal safeguards for the protection of persons in the criminal procedural legislation of 2012 reflected one of the most severe measures of criminal proceedings - the detention of a person suspected of a crime. On average, every fourth suspect in committing grave and especially grave crimes linger in the manner provided Art. 208 of the criminal procedure code of Ukraine. In such circumstances, the exercise of official law enforcement agencies of illegal detention inevitably causes significant harm to the interests of justice, prevent the adoption of legal and objective decisions on criminal proceedings. Moreover, such wrongful act discredits the constitutional idea of building a legal state [1, p. 6].

Questions of criminal procedure arrest in domestic criminal proceedings has been the subject of active discussion and found a significant reflection in the works of domestic and foreign scientists, in which considerable attention is given to the nature of the arrest of the suspect, his order and conditions of use [2, 3, 4, 5], the place in the system of measures of criminal-procedural coercion [6, 7, 8], the value in the proof of [9, 10], the strengthening of guarantees of legality of detention [11]. However, some issues with the reform of the criminal justice 2012, needs to be explored, which is the purpose of the article.

According to the new criminal procedure code of Ukraine detention is a temporary measure, which applies on the grounds and in the order stipulated by the criminal procedure code of Ukraine (including 2 tbsp. 176 of the criminal procedure code of Ukraine) and is included in the system of measures to ensure criminal proceedings (including 2 tbsp. 131 of the criminal code of Ukraine).

The decision of the constitutional court of 26 June 2003, No. 12-RP/2003 defines detention as a temporary measure criminal procedure the West, which restricts the right to freedom and personal inviolability of the individual (art. 5 p. 6 motivation part). Stating that the detention is limited to the right of the individual to freedom, says the international acts. The body of principles

for the protection of all persons subjected to detention or imprisonment in any form, approved by the Resolution 43/173 of the UN General Assembly on 9 December 1988, says, "the word "detained person" means any person deprived of personal liberty does not result in a conviction for the offence". The UN rules for the protection of juveniles deprived of their liberty, adopted by Resolution 45/113 of the UN General Assembly on 14 December 1990, noted that "the deprivation of liberty means any form of detention or imprisonment of any person or his placement in a public or private correctional facility" [12, p. 29-30].

System analysis of the norms of the CPC of Ukraine testifies establishment of the criminal procedure law the following types of detention:

- 1) detention on the basis of a decision of an investigating judge, court for permission to detention for the purpose of drive (Art. Art. 187-191 CPC of Ukraine).
- 2) the lawful arrest (article 207 of the criminal procedure code of Ukraine);
- 3) the detention authorized by an official (article 208 of the criminal procedure code of Ukraine);
- 4) the detention of persons who have committed a criminal offence outside of Ukraine (article 582 of the CPC of Ukraine);

All these kinds of detention vary according to the subjects for their implementation, the grounds and procedure order.

In addition, in accordance with the Law of Ukraine "On combating terrorism" is carried out preventive detention in the area of the antiterrorist operation of persons involved in terrorist activities, for a period of more than 72 hours.

Criminal procedural legislation does not contain a clear definition of the purposes of detention. However, detention is only to clarify the involvement of a person to commit a crime and decide on the application thereto of a preventive measure, if you don't want the suspect to abscond, continue criminal activities or hide (destroy) the evidence is not entirely justified - after all, these issues can be resolved and not detaining a person, the personal information and whose location is known investigative authority. Individual freedom should be limited only when it is impossible to ensure objectives are met.

Therefore, as with any other measure of a person's detention is aimed to ensure compliance with the suspect, accused entrusted to him procedural duties, and prevent attempts to escape from the bodies of pre-trial investigation and/or trial; to destroy, hide or distort any of the things or documents that are essential to establish the circumstances of the criminal offence; to unduly influence the victim, the witness, the other suspect, accused, expert, specialist in the same criminal proceedings; to prevent criminal proceedings otherwise; to commit another criminal offence or to continue criminal offence, which is suspected, accused.

The provisions of the Convention on the protection of human rights and fundamental freedoms is also aimed at ensuring individual freedom and privacy. In paragraph 1 item 5 of the Convention specifies an exhaustive list of grounds, which have the ability to deprive a person of liberty. As regards the procedure for detention, the document calls its probability only if the grounds and procedures established by law. In particular, with p. p. 1 tbsp. 5 these grounds relate: the delivery of the person to the competent judicial authority when there is reasonable suspicion of committing her crime if reasonably considered necessary to prevent Commission of offence; to prevent the escape of the person after the Commission of the offence.

One of the most common types of detention is the detention authorized by an official (article 208 of the criminal procedure code of Ukraine). Unfortunately, the criminal procedure code of Ukraine does not disclose the concept of "authorized officer", with all the resulting problems of law. In our opinion, such person is the person whom the appropriate authority

provided by the criminal procedure code of Ukraine and other laws of Ukraine "On police", "On the National guard of Ukraine", "On the security Service of Ukraine" and others). Thus, an authorized officer are employees of internal Affairs agencies, security agencies, bodies exercising control over the observance of tax legislation, State penitentiary service of Ukraine, State border guard service of Ukraine and other law enforcement agencies that are within the competence granted the right to carry out the detention of a person.

The code of criminal procedure allows for the possibility of detention at the initial stage of pre-trial investigation and only if the basis set out in'clock 1 o'clock, 2 tbsp. 208 of the criminal procedure code of Ukraine. The question of the legality of the implementation of the detention of the person before the pre-trial investigation, to make information about the criminal offence in ERT) is not solved. It is believed that in the event of actual detention of the person information about the criminal offence immediately after its completion should be making at EGR and only then must be logged on detention.

According'clock 1 o'clock, 2 Art. 208 of the code of criminal procedure, the authorized officer has the right, without the decision of an investigating judge, court delay:

1) a person suspected of committing a crime, punishable by deprivation of liberty only in the following cases:

- if the person is caught while committing a crime or attempt to commit (i.e., when the person was directly committed a crime or if the person with direct intent to commit an act directed to the crime, but had not taken it to the end for reasons that do not depend on his will);

if directly after the crime, the witness, including the victim, or a combination of obvious signs on the body, clothes or place events indicate that this person has just committed an offence;

At the same time, demands an urgent solution to the question of the detention of a person after some time after the crime without judicial permission. Version Art. 208 of the code of criminal procedure grants the right of law enforcement officers to detain a person only in the cases if caught committing a crime or immediately after it when there are obvious signs that indicate it is on that person as the perpetrator.

In other cases, even when there is evidence of involvement of a person to commit a crime and establishing its location, the police have no legal grounds for detention. For example, for identification of the victim through some time after the crime of the guilty person in a public place, or availability of information on the whereabouts of criminals. The only legal way is to obtain the permission of the investigating judge at the detention order about this person. But in this case, the person must be informed about the suspicion, that is, to acquire the status of a suspect.

2) a person suspected of committing a crime for which the principal punishment of a fine of more than three thousand non-taxable minimum incomes of citizens, solely in the following cases:

- if the suspect has not fulfilled the duties assigned to him in the election of a preventive measure;

- if the suspect is not performed in accordance with requirements concerning the Deposit of funds as collateral and providing a document that confirms this.

You should note that the European court of human rights, Recalling its decision in the case of Kurt V. Turkey, 25 may 1998, notes that undocumented detention of a person shows an absolute disregard of the fundamentally important guarantees Art. 5 cspl and detects a gross violation of this article. Nezdokumentirovannyj information such as date, time and place of detention of the person, its name, the reasons for the detention and the name of the person making the arrest shall be deemed to be so contrary to the requirement of law and the purpose of Art. 5

cspl (ECtHR "Nechiporuk, Goncalo V. Ukraine) [12, S. 32]. That is why each case the detention of a person suspected of a crime, the authorized officer that made the arrest, shall draw up a Protocol indicating the place, date, exact time of the arrest, a full list of procedural rights and obligations of the detainee, the reasons for his detention of persons who were present during this procedural steps (surname, name, patronymic, date of birth, place of residence), information about that persons who participate in the procedural action advised in advance about the use of technical means of fixation, specifications and fixation devices media that are used to perform procedural actions, conditions and procedures for their use, found and seized during the personal search of the person's belongings and documents, as a way of familiarizing the participants with the content of the Protocol, comments and additions to a written Protocol with the participants of the above procedural steps.

Detention time in the Protocol in accordance with Art. 209 of the code of criminal procedure is indicated when a person by force or through obeying the order is forced to stay with the authorized service person or in the location specified by an authorized officer (arrest). However, at the moment of a person's detention is defined in two aspects:

1) when the person actually arrested by an employee of the internal Affairs agencies, security agencies, bodies exercising control over the observance of tax legislation, State penitentiary service of Ukraine, State border guard service of Ukraine of the State customs service of Ukraine, other law enforcement agencies committing a criminal offence or immediately after its Commission and forced to remain near the police authority, with the use of physical force measures, special tools or without it, holds it at the scene. For example, a police officer in a public place arrested the robber, who has just committed a crime, while holding it up to the arrival of the investigation team. In this case, the person is detained since its physical contents of the militia to prevent its further movement and the continuation of illegal activities;

2) when the person detained a citizen of Ukraine, foreigner or a person without citizenship, that is not authorized to arrest a criminal or after its Commission, the moment of detention of such person delivered it to the nearest law enforcement Agency whose officials are authorized procedure to make such an arrest.

According to Art. 211 of the code of criminal procedure a person detained by an authorized officer without an order of an investigating judge, court may not abstain the pre-trial investigation body more than seventy-two hours from the moment when it is by force or through obeying the order was forced to stay next to an authorized service person or in the location specified by an authorized officer (with apprehension).

Within sixty hours after the person was arrested or fired (with the disappearance of the grounds for detention, upon expiration of the statutory period of detention or notice of suspicion) or deliver to the investigative judge of the court for consideration of the petition on election against her measure. In all cases, if the person has not given notice of suspicion after twenty-four hours from the moment of arrest, the person must be released immediately (including 3 tbsp. 278 of the criminal procedure code of Ukraine). So, in 2013 due to the expiration of the statutory period of detention dismissed 37 persons, in connection with the expiry of the period for giving notice of the charges - 34.

With the disappearance of the grounds for detention or the expiration of the term of detention or notice of the suspected official responsible for staying detained, shall immediately release such person (p. 3 hours 3 tbsp. 212 of the criminal procedure code of Ukraine). In this case exempt a person loses the procedural status of the suspect.

At the same time in the code of criminal procedure is not defined in any act committed the decision to release the detainee has the right officer for the stay of detainees, to make such

decisions (or only physical release of the detained person). Today, this issue is solved differently (make a decision about the release on behalf of the investigator and the Prosecutor, and the chief of the detention center).

Any citizen of Ukraine, foreigner and stateless person has the right to detain any person (except the judges and the people's Deputy of Ukraine, the detention which is carried out with the consent of the Verkhovna Rada of Ukraine), which he caught while committing or attempting to commit a criminal offence, as well as immediately after a person commits a criminal offence or in continuous pursuit of a person suspected in committing it. This type of detention is called lawful detention.

The specified detention should be distinguished from procedural detention is carried out by competent persons in accordance with Art. 208 of the criminal procedure code of Ukraine. While the unauthorized detention officer can be carried out for the Commission of a criminal offense and crime, in contrast to the detention authorized by an official, which is exclusively for committing a crime, punishable by deprivation of freedom, or for a crime for which the principal punishment of a fine of more than three thousand non-taxable minimum incomes of citizens, only if the suspect has not fulfilled the duties assigned to him in the election of a preventive measure, or not performed in accordance with requirements concerning the Deposit of funds as collateral and providing a document that confirms this.

Although it is not defined, but subject to the provisions of Art. Art. 207, 209 of the criminal procedure code of Ukraine at the detention of persons unauthorized official time begins from the moment of delivery to the authorized officer. In addition, in the case of criminal proceedings in the territory of the diplomatic missions, consular institutions of Ukraine, on air, sea or river vessel which is outside Ukraine under the flag or identification mark of Ukraine, if this ship assigned to the port in Ukraine, the criminal procedure code of Ukraine (article 522 of the code of criminal procedure) there are two specific entity authorized to carry out the lawful arrest: 1) the head of the diplomatic mission or consular institution of Ukraine have the right to detain a person for the required period, but not more than forty-eight hours, and must provide detainees access to legal assistance); 2) the captain (endowed with the right to detain a person for the time necessary for delivery on the territory of Ukraine). These officials are obliged to ensure the delivery of detained persons division of public authority on the territory of Ukraine, authorized the detention of persons, and to report the fact of the lawful arrest investigator of the pre-trial investigation body at the place of the pre-trial investigation in Ukraine.

Common is detained by an authorized officer on the basis of the decision on the resolution of the detention. Moreover, in accordance with p. 8.2 Instructions for the organization of interaction of bodies of pre-trial investigation with other agencies and departments of internal Affairs in the prevention, detection and investigation of criminal offences (approved by order of the Ministry of internal Affairs of Ukraine №700-2012) in criminal trials of grave and especially grave crimes in which the suspect is wanted, the investigator shall be included in consultation with the Prosecutor request to the investigating judge for permission to arrest the suspect with the aim of occasion. As a consequence, only in 2013 on the basis of the decision on the resolution on the detention of detained 3 862 thousand people who were hiding from the investigation of the internal Affairs bodies.

The criminal procedure code of Ukraine sets a specific deadline for implementation of the decisions of the investigating judge, court for permission to detention for the purpose occasion. So, within 36 hours from the moment of detention authorized officer (the person who legally have the right to make the arrest) is obliged to deliver the detainee to the investigative judge of the court that rendered the decision on the resolution on the detention order about.

In contrast to the 60-hour deadline set including 2 tbsp. 211 of the code of criminal procedure to bring the detainee to the court for consideration of the petition on election against her measure, defined by the legislator a period of 36 hours in detention on the basis of a decision of an investigating judge, court for permission to detention for the purpose the reason is due to the need for a speedy delivery to the investigator judges of the court, because in this case there is no need considerable time to make and consideration of the petition for application to the detainee preventive measures that have already been made earlier.

However, should recognize the erroneous practice of selecting a preventive measure person detained in pursuance of a resolution of the resolution on the detention, in videoconference mode (without delivery to the investigator judges), because the norms of the code of criminal procedure these procedures do not provide. However, unfortunately, such cases are not uncommon.

Official on the basis of a decision of an investigating judge, court for permission to arrest, carried out the detention of a person shall immediately (and in any case not later than the moment of delivery to the authority of the pre-trial investigation) to give to such person a copy of the resolution on the authorization to arrest.

Along with this, the code of criminal procedure does not specify the commit order of the actual detention of persons on the basis of the decision of the investigative judge's resolution on the detention order about. Because tbsp. 208 of the code of criminal procedure applies only to cases of detention without the decision of the investigating judge, court. In this case, unreasonable practice on the detention of persons on the basis of the decision of the investigative judge's resolution on the detention order about and the arrest report in order tbsp. 208 of the criminal procedure code of Ukraine, as senior 191 of the code of criminal procedure this procedure does not. Consequently, senior 191 of the criminal procedure code of Ukraine it is necessary to make changes relating to the regulation of the procedural order of execution of detention on the basis of a decision of an investigating judge.

The authorized officer (the person who legally have the right to make the arrest, which was detained person on the basis of a decision of an investigating judge, court for permission to arrest or detention holds the person in respect of which the decision on detention, immediately notify the investigator, the Prosecutor specified in the resolution. Timeliness of information in this case is achieved by nadkarni message by e-mail, facsimile, telegram, etc.,

When the detention of a person authorized officer is obliged to check the revocation status of a resolution on the authorization to arrest the Prosecutor (in the order in accordance with h 2 item 190 code of criminal procedure must contain the surname, name, patronymic, address and telephone number of the Prosecutor or investigator, the motion of which is a determination). In the event of such data and no other legal grounds for further detention, the detainee must be released immediately by an authorized officer, custody of which he kept. However, it must be considered that the decision about the resolution on the detention order about loses its legal force from the moment of expiration of the resolution specified in it, or the expiration of six months from the date of the judgment, which is not listed term (article 190 of the criminal procedure code of Ukraine).

Regarding the second case it means that the person who wanted it will be impossible to hold in the case of the establishment of its place of residence in the period of over 6 months. That is, the police will be forced to attend the interrogation of the wanted person. Immediately after that, such a person will again begin to disappear". In this regard, it is appropriate exception from the code of criminal procedure legislation concerning the establishment of validity of the decision to permit the detention order about, which does not stipulate a specific period (p. 2 hours 3 tbsp. 190 CPC)

You should pay attention to the specific conditions of the application for permission to arrest for permission to detention for the purpose occasion. Thus, in accordance with Art. 189 of the criminal procedure code of Ukraine, such a request is considered by the investigating judge, court immediately after receiving it, and only in a closed court session with the participation of the Prosecutor. However, the decision to permit the detention, in contrast, the decision to refuse to grant permission for the detention order about, not subject to appeal (article 190 of the criminal procedure code of Ukraine).

Despite the fact that consideration of such an application is not provided as a condition to holding a closed court session (including 2 tbsp. 27 of the CPC of Ukraine), this right does not belong to the General grounds of the closed session of the court, still the procedure for its implementation is based on requirements including 4 tbsp. 27 of the CPC is on trial in a closed court session may be attended only by the parties and other participants of criminal proceedings. A similar mechanism contributes to the effectiveness and the mysteries of pre-trial proceedings.

Specific is the detention of a person committed a criminal offence outside Ukraine. In accordance with the senior 582 criminal procedure code of Ukraine detained on the territory of Ukraine of persons wanted by a foreign state in connection with a criminal offence is also carried out by an authorized officer.

The criminal procedure code of Ukraine defines the special terms and procedure of informing at the detention of persons who have committed a criminal offence outside of Ukraine, in particular:

1. immediately informed the Prosecutor, within the territorial jurisdiction of which made the arrest (the place of detention is determined with reference to Art. 191 of the criminal procedure code of Ukraine). In this case, the message to the Prosecutor, to which is attached a copy of the arrest report must contain detailed information regarding the reasons and motives of detention;

2. after receiving the message and verify the lawfulness of detention by the Prosecutor immediately informed the Prosecutor's office of the regional level (Autonomous Republic of Crimea, oblasts, cities of Kyiv and Sevastopol);

3. within sixty hours after the arrest, the Prosecutor's office of the regional level is disseminated to the appropriate Central body of state power of Ukraine. About each case of detention of a foreigner who committed a crime outside Ukraine, the Prosecutor's office of the regional level also reports the Ministry of foreign Affairs of Ukraine.

4. within three days after receipt of the notice to the appropriate Central authority of Ukraine shall inform the competent authority of the foreign state.

The specifics of this type of detention is that the detainee will be released immediately if:
 1) within sixty hours from the moment of detention it is not delivered to the investigative judge for consideration of the petition on election against her measure of temporary or ex-traditional arrest;
 2) establishes the circumstances under which the issue (extradition) is not carried out.

The code of criminal procedure also provides for certain specific rules of detention of persons, declared in the international search. So, after the person was arrested, declared internationally wanted, not later than forty-eight hours from the moment of its delivery to the place of criminal proceedings, the investigator, the judge, the court, with the participation of the suspect, the accused must consider the use of selected preventive measures in the form of detention or change to a more lenient measure of restraint (including 6 senior 193 of the criminal procedure code of Ukraine).

It should be noted that the criminal procedure code of Ukraine provides and features of the detention of certain categories of persons. So, the arrest of a judge or election in respect of

measures of restraint in the form of detention or house arrest to conviction by the court cannot be exercised without the consent of the Verkhovna Rada of Ukraine (including 1 tbsp. 482 of the code of criminal procedure). The detention of MP or elected in respect of measures of restraint in the form of detention or house arrest cannot be made without the consent of the Verkhovna Rada of Ukraine (including 2 tbsp. 482 of the code of criminal procedure).

The arrest and detention can be applied to the minor only if he is suspected or accused of committing a grave or especially grave crime, provided that the use of other preventive measures will not ensure the prevention of risks specified in Art. 177 of the code of criminal procedure (including 2 tbsp. 492 of the code of criminal procedure).

In this case, the suspect, the accused or the convicted person, who, being outside of Ukraine, subpoenaed after crossing the border of Ukraine (at the entrance to Ukraine) may be detained only for the offence specified in the agenda (item 566 of the code of criminal procedure).

Separately legislator draws attention to features of the detention of the employee's personnel intelligence agencies of Ukraine in the performance of their official duties. The main condition in this case, which must be observed, the presence of official representatives of this intelligence. Only when their presence is authorized officer has the right to conduct searches and inspections of things detainee employee personnel intelligence agencies of Ukraine in the performance of their official duties. To ensure the presence of these representatives in the case of detention of the employee's personnel intelligence agencies of Ukraine in the performance of his duties authorized officer carrying out the arrest must immediately notify the appropriate intelligence Agency.

In addition to preventing terrorist threats in the area of the antiterrorist operation can be carried out preventive detention of persons involved in terrorist activities, for a period of more than 72 hours. When this time limit for such detention may not exceed 30 days.

The basis for preventive detention is a reasonable suspicion of committing a person of terrorist activity. Preventive detention is carried out on a reasoned decision of the head of Department (management) of the security service of Ukraine or of the head of Department (management) of the Ministry of internal Affairs of Ukraine with the consent of the Prosecutor and without the decision of the investigating judge, court. A copy of the decision on preventive detention of persons involved in terrorist activities, for a period of more than 72 hours immediately available to the detained person, and immediately forwarded to the investigative judge of the competent court together with a petition for the election of the proper measure of restraint in respect of the person concerned.

Thus, when applying the provisions of the CPC of Ukraine it should be noted that each of the institutions in which it is secured, carries a specific purpose and the procedure that distinguishes it from other institutions. Despite this, the substitution of separate procedural actions contrary to the purposes of criminal proceedings and cannot be justified. However, despite the positive experience in implementing measures to ensure criminal proceedings, the use of the criminal-procedural detention remains unresolved and requires qualitative development of legislative proposals, which would take into account both the scientific component, and law enforcement issues.

References:

1. Бабурин В.В., Сурихин П.Л. Незаконное задержание: уголовно-правовой и уголовно-процессуальный аспекты: Монография. – Красноярск: Сибирский юридический институт МВД России, 2004. – 196 с., С. 6

2. Франк Л.В. Задержание и арест подозреваемого в советском уголовном процессе (Уголовно-процессуальное и криминалистическое исследование). – Душанбе: Таджик. гос. ун-т, 1963. – 264 с.
3. Клюков Е.М. Мера процессуального принуждения. – Казань: Изд-во Казан. ун-та., 1974. – 112 с.
4. Гуткин И.М., Актуальные вопросы уголовно-процессуального задержания. – М.: Академия МВД СССР, 1980. – 90 с.
5. Гуляев А.П. Задержание лиц, подозреваемых в совершении преступления / Гуляев А.П., Данилюк С.А., Забарин С.Н. – М.: ВНИИ МВД СССР, 1988. – 44 с.
6. Лившиц Ю.Д. Меры пресечения в советском уголовном процессе. – М.: Юрид. лит., 1964. – 140 с.
7. Корнуков В.М. Меры процессуального принуждения в уголовном судопроизводстве. – Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 1978. – 140 с.
8. Зинатуллин З.З. Уголовно-процессуальное принуждение и его эффективность (Вопр. теории и практики). – Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1981. – 136 с.
9. Шейфер С. Доказательственное значение задержания подозреваемого // Соц. законность. – 1972. – № 3. – С. 55–56.
10. Дубинский А.Я. Некоторые вопросы правовой регламентации задержания подозреваемого в совершении преступления // Материалы теорет. конф. по итогам научн.-исслед. работы профессорско-преподавательского состава за 1972 год. – Киев: КВШ МВД СССР, 1973. – С. 87–92.
11. Чувилев А. Анализ статистических данных о законности задержания подозреваемых // Соц. законность. – 1973. – №10. – С. 65–67.
12. Науково-практичний коментар : у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін. ; за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. – Х. : Право, 2012. – С.29-30